

URZĄD PATENTOWY

CO4b 21/06

2

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 20506.

Kl. 80 b, 18/03.

Henrik Nielsen
(Oslo, Norwegja).

Sposób wyrobu cegieł.

Zgłoszono 15 listopada 1932 r.

Udzielono 15 września 1934 r.

Pierwszeństwo: 16 listopada 1931 r. (Norwegja).

W patencie polskim Nr 16116 opisany jest sposób wyrobu cegieł z gliny, przy którym surową glinę osusza się, aż do zawartości w niej wody poniżej 10%, poczem glinę rozdrabia się, a otrzymane ziarnka kształtuje i wypala.

Próby wykazały, iż cegły, otrzymane w ten sposób, posiadają nietylko bardzo gładką powierzchnię i nie zmieniają swego kształtu, lecz również są wytrzymałe na bardzo wielkie ciśnienia i na niskie temperatury.

Wynalazek niniejszy dotyczy wyrobu lekkich, porowatych cegieł sposobem według wymienionego patentu, przyczem jednak dodaje się do gliny przed jej osuszeniem

materiałów organicznych, jak np. trocin, torfu, rozdrobnionego koksu lub węgla.

Znany jest sposób wyrobu lekkich cegieł, przy którym wilgotną glinę miesza się z materiałami organicznymi, poczem mieszaninę kształtuje. Otrzymane wyroby osusza się następnie na powietrzu i wypala.

Kształtowanie cegieł tego rodzaju po osuszeniu mieszaniny jest jednak połączone z trudnościami. Przy kształtowaniu mieszaniny osuszonej gliny i materiałów organicznych przez prasowanie otrzymane cegły zmieniają swój kształt jeszcze przed wypalaniem. Ostre krawędzie zaokrąglają się, przyczem cegły nie posiadają gładkich powierzchni:

Próby wykazały, iż zapobiega się tym wadom, jeżeli mieszaninę surowej gliny i materiałów organicznych osuszy się i rozdrobi na ziarnka.

W celu otrzymania dobrych wyrobów, należy zapobiec zanadto silnemu osuszeniu gliny. Najkorzystniejsze wyniki osiąga się, jeżeli zawartość wody w osuszonej mieszaninie wynosi 10 — 17%. W pewnych przypadkach zawartość wody winna wynosić 14%. Ważne jest również ciśnienie, stosowane przy prasowaniu, gdyż od tego ciśnienia zależy ciężar cegieł. Przy sposobie według wynalazku niniejszego stosuje się ciśnienie 100 — 150 kg/cm². Otrzymuje się w ten sposób cegły lekkie o bardzo ostrych krawędziach i narożnikach.

Przy wykonywaniu sposobu według wynalazku miesza się mechanicznie surową glinę dokładnie z materiałami organicznymi, jak np. z trocinami, torfem, koksem, węglem, a otrzymaną mieszaninę rozdrabia

się na ziarnka. Stosunki ilościowe składników zależą od pożądanego ciężaru gatunkowego cegły. Ziarnka, którym najstosowniej jest nadać średnicę w przybliżeniu 2.5 cm, kształtuje się w formach, a otrzymane wyroby wypala się w piecu kanałowym.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób wyrobu cegieł z mieszaniny surowej gliny i materiałów organicznych, jak np. trocin, torfu, koksu i węgla, znamieny tem, że mieszaninę surowej gliny i materiałów organicznych osusza się, aż do zawartości w niej wody od 10 do 17%, poczem rozdrabia ją na ziarnka, które następnie kształtuje w znany sposób i wypala.

Henrik Nielsen.
Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.